

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

LISTOPAD 2015

č. 9

Listopad – měsíc konce a začátku

Máme měsíc listopad, tradiční podzimní měsíc. Tento měsíc začíná Památkou zesnulých a našimi návštěvami hřbitovů. Připomínáme si dočasnost našeho pozemského života, který končí smrtí. Také samotný název tohoto měsíce poukazuje na přírodu, která se pomalu ukládá k spánku, kdy zelené listy stromů mění barvu, opadávají a usychají.

V tomto měsíci také končí církevní liturgický rok. Končí Slavností Ježíše Krista Krále. A my si připomínáme, že jsme uvěřili Tomu, který je Králem nebe i země. A je Pánem nad životem i smrtí. On vzal na sebe smrt, zemřel, ale smrt přemohl a vstal z mrtvých. A také nám, kteří jsme pro svůj hřích propadli smrti, dává nový život. Takže smrt už není to,

čeho bychom se měli bát, před čím bychom měli utíkat nebo zavírat oči.

A pak po Slavnosti Ježíše Krista Krále začíná nový církevní liturgický rok. A začíná adventem, tou dobou velké naděje a očekávání, kdy se připravujeme na Vánoce. A těšíme se na velký dar nového života. Ta adventní příprava a těšení se není jen pro děti, ale především pro nás dospělé.

Tento měsíc listopad k nám tedy promlouvá a připomíná podstatu naší víry. Tento pozemský svět a náš život v něm jednou skončí. Ale z tohoto

konce pak vzchází nový život, který trvá věčně. A my všichni jsme Bohem pozváni, abychom tento věčný život prožívali ve společenství s Ním ve věčné radosti, kdy se naplní všechny touhy našeho srdce.

Když tedy na hřbitovech vzpomínáme na ty, které jsme měli rádi, a oni už

nejsou mezi námi, netruchleme jako ti, kteří nemají naději. A jako věřící lidé povzbuzujme a dodávejme naději těm, kteří víru nemají nebo ji ztratili.

A když sami prožíváme podzim svého života a zdá se nám, že nám možná také nějaké to listí postupně usychá a opadá a blíží se závěr – snažme se zúročit všechny životní zkušenosti, být povzbuzením a radou těm mladším. Především ale připravujme se modlitbou, pokáním a pevnou vírou v Boží milosrdenství na setkání s Ním ve chvíli naší pozemské smrti a zrození k věčnosti. A nemá to být strach, ale důvěra a těšení se, radostné očekávání.

Dnešní svět hodně sází na plné prožívání přítomného okamžiku a vedle toho zaznívá velký strach z budoucnosti. Ať už je to budoucnost blízká či hodně vzdálená. My se chceme snažit také co nejlépe a radostně prožívat současnost. Zároveň ale počítáme s budoucností, necháváme se spoutávat strachem a neztrácíme naději. Vždyť k tomu máme nepřemožitelný důvod – uvěřili jsme v Krista. A těšíme se na setkání s Ním, zde i na věčnosti.

o. Marián

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

ANONYMNÍ SVATÍ

Prvního listopadu slaví katolická a anglikánská tradice svátek Všech svatých; v obecném povědomí je však tento svátek poněkud zastíněn připomínkou všech věrných zemřelých – „dušiček“ – která připadá na následující den. V obecném povědomí – mimo křesťanské prostředí, ale často i u věřících samých – se pojem světec a světice asociuje s představou příkladně mravného, zbožného a všelijak zasloužilého člověka, který je po smrti Bohem či papežem dekorován řádem v podobě zářivé svatozáře kolem hlavy.

Teologický a historický výklad této úcty je však poněkud zajímavější. Svatý je v křesťanské teologii především Bůh

sám – a pak to, co mu plně náleží. Svatí jsou ve staré křesťanské tradici ti, kteří byli spaseni, – v listech apoštola Pavla se dokonce výraz svatý používá jako synonymum pro křesťany, byť apoštol, jak z listů vidno, nemá o mnoha členech svých obcí – o svých svatých – žádné iluze a vidí je velmi realisticky, se všemi jejich slabostmi. Světec zde tedy rozhodně není chápán jako nějaký „morální úderník“.

Později se pojem svatý užíval jen o těch, kteří už zdárně dokonali pozemskou pout, – a církev věří, že z těch zástupů spasených (tedy „svatých“) lidí pouze někteří jí byli zjeveni jako ti, kteří si zaslouží veřejnou úctu. Nebudu na tomto místě zdržovat historií

toho, jak se svatost zjišťovala a zjišťuje kanonickým procesem, v němž má svou úlohu i *advocatus diaboli*, „d'áblův advokát“, shromažďující všechny argumenty proti svatořečení dané osoby. Nebudu zde hovořit ani o tom, jak lokální úcta k národním světcům či patronům jednotlivých měst, řemesel a stavů obohatla kulturu a psychologii té které doby či sociální skupiny.

Chci se vrátit k smyslu svátku Všech svatých. Tento svátek nemá obrázek – byť si to mnoho lidí možná tak představuje – jakýsi společný nebeský banket těch všech svatých a blahoslavených, jejichž jména nalezneme během roku v katolickém, případně anglikánském či pravoslavném kalendáři. Má to být spíš slavnost těch, o jejichž svatosti se veřejně a všeobecně neví; kteří nikdy nebyli a zřejmě ani nebudou svatořečení. Jednou jsem trochu prostořece napsal, že to jsou ti svatí, jejichž jména si Bůh žárlivě ponechal sám pro sebe ve svém srdci (*in pectore*), protože mu byla tak drahá, že je neprozradil ani papežům a příslušné vatikánské kongregaci pro svatořečení.

V byzantských legendách nalezneme často zajímavý motiv: bohatý a

úspěšný člověk se vzdá všeho a odejde žít asketickým životem do pouště; záhy ho tam vyhledávají žáci a obdivovatelé. Zatímco v západních legendách zde příběh zpravidla končí, v byzantských často dále pokračuje: světec se vzdává i svého světeckého renomé, vrací se do města a tam se chová jako blázen – například vyrušuje při bohoslužbách, a je tedy všemi posmíván a odháněn. Když však zemře, na jeho hrobě se začnou dít zázraky – a Bůh tím ukáže: tento jurodivý byl největší světec mezi vámi.

Možná je to Boží pedagogický záměr, že některá jména svatých si nechal Bůh pro sebe. Možná, že nám tak chystá překvapení pro chvíli, až přestoupíme práh tohoto života: tenhle člověk, kterého jsme znali, že tu je mezi svatými? A někdy mne napadá, že míra naší schopnosti překročit své vlastní úsudky o lidech a ponechat přinejmenším otevřenou možnost, že „Ten, který vidí do srdce“, je hodnotí úplně jinak než my, možná nakonec rozhodne o naší vlastní spáse.

*Z knihy T. Halík:
Úvahy na prahu století*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

Olympius

Oltář sv. Olympia se nachází v první kapli vpravo od hlavního oltáře v kostele sv. Michala. První seznámení s tímto světce nám zprostředkoval Dr. K. Fila v roce 1991 v č. 7 a 8. Zde uvádíme podstatnou část z článku z č. 8.

Olympius byl římský vysoký válečný důstojník a tribun, který žil v době císaře Valeriána /253-260/ a Galliena /260-268/. Osvědčil se jako tvrdý pronásledovatel křesťanů, který je dokázal nejkrutějším způsobem nutit k uctívání pohanského boha Marta. Valerián jej po-

věřil úkolem, aby všemi prostředky přinutil Symfonia vydat majetek křesťanské obce, když se mu jej nepodařilo získat na jáhnovi Nemesiovi, který volil raději krutou smrt, než by císaři ustoupil. Symfronius byl Nemesiův nejbližší spolupracovník. Ale ani on nebyl ochoten pod Olympiovou hrozbou nejtvrdějších následků se podvolit. Olympius jej dal natáhnout na mučidla a bít, dal přinést zlatou sochu Martovu a vyzval jej, aby mu zapálil kadidlo. Na Symfroniovu přimluvu se Martova socha roztála, jako by byla z vosku. Olympius tím byl tak překvapen, že běžel domů a vyprávěl vše své ženě Exuperii a synovi Thedulovi. Všichni tři se odebrali do vězení za Symfroniem a po rozmluvě s ním se dali pokřtít. Ještě téže noci přišel do Olympiova domu tehdejší papež sv. Štěpán I. /254-257/, a pokřtil celý Olympiův dům.

Když se to dozvěděl císař, dal je všechny čtyři – Olympia, Symfonia, Exuperii a Theodula – předvést a velice rozlícen se jal Olympia vyšetřovat. Připomenul mu dosavadní věrnost římským bohům, jeho rozhodné vystupování proti křesťanům. Olympius však řekl: „To vše jsem dělal jako bezbožný a hrozný Olympius a nad těmito zločiny pociťuji lítost a prolévám hořké slzy nad nimi, neboť vyznávám živého a pravého Boha Otce, Syna a Ducha svatého, aby mi odpustil nespravedlnost, kterou jsem spá-

chal na krvi svatých, která byla k vůli mně prolita“. Tato statečná řeč měla za následek rozsudek smrti nad všemi čtyřmi upálením. Byli uvázáni ke kůlům na hranici, a když zapěli chvalozpěv Kristu, vypustili všichni duši hned po prvním vzplanutí ohně. Protože jejich ohořelá těla byla ponechána bez dozoru na popravišti vedle amfiteátru, přišel v noci sv. Štěpán s pomocníky a pochovali je na „latinské cestě“ u prvního milníku. Bylo to 26. července roku 256.

Na sv. Olympiu se tedy plně projevuje platnost Kristova podobenství o dělnících a vinici, o těch, které najal pán vinice až pozdě odpoledne.

Jaké byly další osudy ostatků sv. Olympia, než se dostaly do Znojma? Nástupce sv. Štěpána na Petrově stolci papež sv. Xystus (Sixtus) II., který zemřel roku 258, nechal ostatky těchto čtyř světců pochovat důstojnějším způsobem na Via Appia. Tam odpočívaly až do roku 998, kdy papež Řehoř V. (996-999) je nechal vyzvednout a uložit v nově postaveném kostele St. Maria Nova v Římě. Půl století na to je papež Řehoř XIII. (1572-85) dal za velké slavnosti dne 8.12.1572 uložit pod hlavní oltář v témže chrámě.

Za staletí bylo v Římě nashromážděno velké množství ostatků svatých, a protože tím trpěla úcta k těmto hrdinům víry a mnozí pozvolna upadali do zapomnutí, rozhodl papež Urban VIII. (1623-44), že přidělí některé z nich také jiným městům, aby se jejich uctívání obnovilo a aby bylo možno využít jejich přimluvy pro potřeby křesťanů. V této době se konalo v Římě zasedání generální kapituly Tovaryšstva Ježíšova, jehož se za Znojmo zúčastnil ctihodný Petr Lanciz (Lancicius/. Papež mu věnoval

ostatky sv. Olympia a tak se dostaly k nám, do Znojma.

Byl uctíván a vzýván v dobách moru a požárech, ale také podepsání míru po bitvě u Znojma v r.1809 se připisuje jeho přimluvě, protože tehdy hrozilo velmi krvavé střetnutí rakouského a francouzského vojska, které by se bez přenesení válečných hrůz na město neobešlo.

Možno tedy říci, že sv. Olympius byl křesťanem velice krátce, snad jen jeden až dva dny. O tom, co bylo před rokem 256, tj. jeho životní dráha, povaha, původ, to vše už asi zůstane nezjistit-

elným až na to, co zapsal sv. Štěpán a co tu bylo uvedeno.

Nejde tedy o neznámého svatého, i když upadl v zapomenutí i ve Znojmě, které v roce 1636 bylo určeno jako místo jeho úcty a dlouho jím bylo.

Zemský farář u sv. Kříže ve Znojmě, P. Jan Neuhaus, přednesl na poslední srpnovou neděli 30.8.1823 při oslavách sv. Olympia v bývalém jezuitském kostele sv. Michala promluvu, vydanou tiskem, z níž byly čerpány všechny údaje zde uvedené.

K.F.

CHARITA

Ateliér Samuel a Dílna sv. Kláry v Domě umění

Ateliér Samuel společně s Dílnou sv. Kláry při Oblastní charitě Znojmo pořádají ve spolupráci s Jihomoravským muzeem Znojmo výstavu originálních rukodělných výrobků. V Mázhausu Domu umění na Masarykově náměstí můžete obdivovat, inspirovat se, případně i zakoupit výrobky lidí se zdravotním postižením, kteří i přes svůj

závažný handicap mají touhu a potřebu být přínosem pro ostatní a rozdávat radost kolem sebe. **Výstava se koná od 12. 11. 2015 do 6. 1. 2016.** Doufáme, že účel této výstavy beze zbytku naplníme a návštěvníci budou odcházet s hřejivým pocitem u srdce. Srdečně zveme!

Ateliér Samuel a Dílna sv. Kláry

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Modlit se se svobodnou myslí

Pro filozofa Immanuela Kanta byla modlitba „jako obřadná vnitřní bohoslužba považována za prostředek milosti, pověřivá iluze, neboť je to jen vyslovené přání k bytosti, která

nepotřebuje žádné vysvětlení, takže se vlastně nic nestane“.

Jiný německý myslitel, Friedrich Hegel, rozlišoval modlitbu a prosbu: Vlastní prosbou chci něco pro sebe, pro-

nikám k někomu (kdo vlastní něco podstatného), abych si ho svojí prosbou naklonil, obměkčil jeho srdce, vyvolal v něm lásku, tedy abych u něj probudil pocit identity se mnou... Nic takového modlitba není, je to vyzdvihnutí srdce k Absolutnu, které se jeví jako láska, a které si nenechává nic pro sebe. Sama pobožnost se stává darem a prosba blažeností.

To co Kant pochopil naprosto špatně a co se Hegel snažil vysvětlit filozoficky, vyjádřil mystik mistr Eckehart takto: „Nejmocnější modlitba je ta, která vychází ze svobodné mysli. Čím je svobodnější, o to mocnější, důstojnější a chvályhodnější a dokonalejší je modlitba a dílo. Co je svobodná mysl? Svobodná mysl není ničím pomýlená, k ničemu vázaná, to nejlepší z ní není žádným způsobem svázané a nikdy nemyslí na sebe, nýbrž je zcela ponořená do milující vůle Boží a své vlastní vůle se zříká. I kdyby dílo, které člověk stvořil, bylo sebemenší, zde přijímá svojí sílu a moc. Tak silná by měla být modlitba, aby všechny orgány a síly člověka – oči, uši, ústa, srdce a všechny smysly – byly upnuty na jediné, a člověk by neměl přestat dříve, než cítí,

že je jedno s tím, koho volá a prosí – s Bohem“.

Docela blízko k Eckehartovi mají i jiná slova, vkládaná do úst různým osobám/svatým, mezi jinými taky Ignáci z Loyoly a švábskému teologovi Friedrichu Christophu Oetingerovi:

„Pane dej mi trpělivost, abych přijímal věci, které nemohu změnit, dej mi odvalu změnit věci, které měnit mohu, a dej mi moudrost, abych rozlišil jedno od druhého.“

Neméně zřetelně vyjádřil evangelický farář a básník Eduard Mörike, co si představuje pod modlitbou: „Herr, schicke, was du willst – ein Liebes oder Leides, ich bin vergnügt, daß beides aus deinen Händen quillt. Wollest mit Freuden, wollest mit Leiden mich nicht überschützen, doch in den Mitten liegt holdes Bescheiden.“

(„Pane, sešli, co chceš – dobré či zlé, jsem rád, že obojí přichází z tvých rukou. A kdybys mě nechtěl zahrnout přemírou radosti ani bolesti, i v prostém běhu dní nalézám líbeznou spokojenost.“)

Z knihy Adalberta Ludwiga Ballinga: Léčivá síla modlitby

ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

BOROMEJKY

Boromejky přišly do českých zemí poprvé až po roce 1834, kdy se pro tuto řeholi rozhodly dvě dívky a vstoupily do noviciátu v Nancy. Po jeho absolvování se usadily v Praze. Odtud se kongregace šířila na Moravu. V posledních desítle-

tích 19. století začaly působit i nedaleko Znojma – Hrušovany nad Jevišovkou r. 1878, České Křídlovice r. 1898 a Plavči. Do Znojma na Hradiště přišly až v roce 1958. (Bližší historické informace jsou

v seriálu: *Znojmské kláštery Dr. Fily v tomto zpravodaji v č. 2./2007)*

Charisma a spiritualita

Boromejky nesou v sobě charisma milosrdenství a chtějí následovat příklad Ježíše Krista, který z lásky k lidem a z poslušnosti k Bohu Otci přišel na svět, obětoval svůj život na kříži, vzal na sebe všechny naše hříchy a vzkříšením z mrtvých daroval i nám všem věčný život. Proto máme v úctě kříž jako důkaz Boží lásky k lidem, znamení naší spásy a naděje. Boromejka denně stojí u kříže trpících lidí a svou pomocí chce zpřítomnit Boží milosrdenství vůči lidem.

Milosrdenství

je nejen služba ubohému tělu
milosrdenství znamená mít naději
pro druhého, neodepsat ho, když vidím
jeho chyby
učit se odpouštět
i přijímat odpuštění
vidět druhého jako člověka a ne jako
cizí kus těla, které překáží, ať už je
malý nebo starý, méně či více výkonný.

Ten, kdo zakouší milosrdenství, se nesmí cítit ponížený, ale obdarovaný.

Modlitba a Eucharistie

Z pouhé lidské přirozenosti ale nejsme schopni takové lásky a shovívavosti k druhým. Proto musíme čerpat sílu v modlitbě a denně se učit dívat se na lidi tak, jak je vidí Bůh – s nekonečnou láskou a slitováním. V tichých chvílích modlitby stojíme před Boží tváří s celou svou lidskou slabostí, přijímáme od Něj milosrdenství a učíme se tak přijmout i druhého. Ve sv. přijímání = v Eucharistii dostáváme největší sílu překonat pohodlnost a sobectví a sloužit druhým. Sestry se už od vzniku společenství zavazují slibem vytrvalosti v modlitbě a milosrdné službě.

Rodina a Matka

Milosrdenství se učíme žít ve společenství sester, které v sobě cítí stejné povolání. Původní název Kongregace byl: Služebnice svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa. Chceme vytvářet rodinu a harmonický domov.

(Převzata z www.boromejky.cz)

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

(8.12.2015 – 20.11.2016)

Jsme milováni navždy i přes naše omezení

Potřebujeme neustále rozjímat o milosrdenství. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství samého Boha. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je zá-

kladním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bližního, kterého v životě potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme milováni navždy i přes omezení svého hříchu.

Praktikujme milosrdenství tělesné i duchovní

Vroucně si přeji, aby křesťané přemýšleli o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. To bude způsob, jak

probouzet naše svědomí často ukolébané pohledem na dramata chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, ve kterém jsou chudí božským milosrdenstvím upřednostňováni. Ježíšovo kázání nám tyto skutky milosrdenství prezentuje, abychom mohli chápat, zda žijeme jako Jeho učedníci či nikoli. Objevme proto znovu skutky tělesného milosrdenství: dávat najíst tomu, kdo má hlad, a napít žíznivým; odívat toho, kdo nemá, co na sebe; přijímat cizince, pomáhat nemocným, navštěvovat vězněné, pohřbívat mrtvé. A nezapomínejme na skutky duchovního milosrdenství: radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé.

Budeme tázáni, zda jsme pomáhali

Nemůžeme utéci před Pánovými slovy, podle nichž budeme souzeni: zda dáme najíst hladovému a napít žíznivému; přijmeme cizince a oblečeme toho, kdo nemá, co na sebe; zda budeme mít čas být s tím, kdo je nemocný a ve vězení (srov. Mt 25,31-45).

Stejně tak budeme tázáni, zda jsme pomáhali vyvádět z pochybností, které stahují do strachu a často jsou zdrojem osamocení; zda jsme uměli přemáhat neznalost, v níž žijí miliony lidí, zejména

děti, kterým se nedostává pomoci, aby mohly vyváznout z chudoby; zda jsme byli nablízku tomu, kdo je osamocen a sklíčen; zda jsme odpustili tomu, kdo nás uráží, a odmítli každou formu zášti a nenávisti vedoucí k násilí; zda jsme byli trpěliví podle příkladu Boha, který má trpělivost s námi. Nezapomeňme na slova svatého Jana od Kříže: Na sklonku života budeme souzeni podle lásky“.

Prožijeme a předávejme

Nenechme uplynout příležitost, abychom v každodenním životě prožívali milosrdenství, kterým nás

Bůh zahrnuje od věků. Nechme se Bohem překvapit. On nikdy neustává otevírat dokořán bránu svého srdce, aby nám opakoval, že nás má rád a chce s námi sdílet svůj život.

Život křesťanů je autentický a věrohodný, když je milosrdenství jejich přesvědčivou zvěstí. Náš první úkol, zejména v naší době plné velkých nadějí a silných protikladů, spočívá v uvedení všech do obrovského tajemství Božího milosrdenství. Církev je povolána být jako opravdovou svědkyní milosrdenství vyznávaného a žitého jako jádro Zjevení Ježíše Krista.

„Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věčně“ (Žl 25, 6).

(Úryvek z buly papeže Františka „Misericordiae Vultus“ vyhlášený mimořádný Svatý rok Milosrdenství.)

INFORMACE – bude vás zajímat

Boží milosrdenství aktuální nejen v Roce Božího milosrdenství

Knihovna biskupství brněnského pořádá přednášku P. Mgr Wojciecha Zubkowicze, SAC ze Společnosti katolického apoštolátu (pallotini) nazvanou *Boží milosrdenství aktuální nejen v Roce Božího milosrdenství*, která se koná ve čtvrtek **12. listopadu 2015** v 17.00 hodin (Kamená 36, Brno).

Kompas 2015

Duchovní obnova Kompasu - křesťanských obchodníků, manažerů a podnikatelů - se koná ve dnech **12. až 15. listopadu 2015** na Svatém Hostýně. Vede P. Josef Čunek.

Přihlášky zasílejte na: jiri.jemelka@btci.cz

Pierre a Mohamed Můžeme žít spolu?

Římskokatolická farnost Brno-Lesná, Nezvalova 13, pořádá v Duchovním centru P. Martina Středy a blahosladené Marie Restituty divadlo jednoho herce.

V neděli **8. listopadu 2015** v 17.00 hodin Miroslav Gabriel Částek představí pořad z knihy Adriena Candiarda o hovorech katolického biskupa a jeho muslimského řidiče s názvem: Pierre a Mohamed - Můžeme žít spolu?

Vstupné dobrovolné je určeno na podporu stavby kostela v Brně-Lesné.

NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES

V Brně v sobotu 17. října 2015, vyvrcholil mší svatou a průvodem s Nejsvětější svátostí Národní eucharistický kongres. Předkládáme závěr homilie papežského legáta kard. Cordese, přednesený před poutníky na náměstí Svobody

Dovolte mi, abych homilii uzavřel drobnou epizodou. Souvisí s liturgií ve farnosti, kde jsem vyrostl. Vracíme se

tak zpátky do mé vestfálské domoviny. Na začátku 19. století tam byla malá skupina muzikantů. Šlo o několik mladíků, kteří rádi hráli na housle, a o církevních svátcích hráli také při bohoslužbě. Tak tomu mělo být i na Boží tělo. Ale jeden z nich onemocněl. Měl ho nahradit jiný mladík, který byl židovského vyznání. Jmenoval se Abraham a patřil vlastně také k té skupině muzikantů.

Hned po mši svaté se potom ptal svého kamaráda Franze Wackera: „Co to bylo za hezké dítě, které pan farář držel pozdvižené, když se k nám během mše obrátil?“ Ale kamarád mu na to řekl: „Jaké dítě? Tam žádné dítě nebylo. To byla svatá hostie.“ Ale Abraham tvrdil: „Ale ano, bylo to dítě.“ A stál si za tím. Tak kamarádovi nezbylo nic jiného, než mu říct: „Jediné, co ti mohu poradit, je, abys šel za panem farářem a všechno mu vyprávěl.“

Jak příběh s Abrahamem pokračoval dál? Abraham opravdu podle rady svého kamaráda šel za farářem Johannem Stahlem a vyprávěl mu o svém podivuhodném setkání s Kristem. A toto mimořádné liturgické znamení, které připomíná symbolem oběť praotce Abraháma obětujícího Izáka na hoře Moria, bylo důvodem toho, že se tento mladík

později stal katolíkem. Přes prudké hádky v rodině se Abraham rozhodl pro tohoto Krista. Farář Stahl ho pokřtil 26. července 1829.

Vím, že je to příběh podivuhodný a sluchu moderního člověka zní nevěrohodně. Ale já se za něj zaručuji. Osobně jsem se seznámil s potomky obráceného mladíka Abrahama, kteří stále ještě žijí v mém rodišti.

A my nyní chceme Bohu děkovat za to, že nám toto tajemství eucharistie daroval, že se s ním můžeme skutečně setkat ve slavnosti eucharistie a v přijetí jeho těla. Samozřejmě naše dějiny nebudou tak spektakulární, jako v případě malého Abrahama. Všechno záleží na Boží milosti. Ale také na naší vnímavosti vůči Pánu, který se nám chce dát v podobě chleba. Amen.

F. Jemelka. Celý text promluvy nametena:

<http://www.biskupstvi.cz/2015-10-17-kazani-papez-legata-kard-cordese-na-nek>

SEMINÁŘ OBNOVY V DUCHU SVATÉM

A o co vlastně jde?

Ooživení víry skrze modlitbu nad vybranými texty Písma sv. Během deseti setkání, jejichž obsahem je promluva na určité téma a poté setkání v menších skupinách, mají účastníci možnost prohloubit a oživit vztah k Písmu sv. a skrze něj k samotnému Pánu. Obsah vypracoval P. Ernest Sievers. Seminář se také jinak nazývá „charismatická obnova“ nebo „obnova v Duchu sv.“ a má pomoci objevit dary Ducha sv., jež každý z nás dostal při křtu a při biřmování. Jimi máme účinněji sloužit Bohu, bližním i celému společenství Círk-

ve. Obnova není určena jen pro vybrané lidi, není jen pro ty „zbožné“ či „mladé“, ale pro každého, kdo svou víru v Krista zmrtvýchvstalého i v dnešní době bere vážně. Seminář slouží i k poznání vlastních vin a spoutaností, i k osvobození skrze společnou modlitbu. Cílem je pomoci účastníkům, aby zakusili nové, mocné a život proměňující vylití Ducha svatého, své osobní letnice. Pokud byste se chtěli o semináři dozvědět víc, jste zváni na informativní setkání, které se uskuteční v neděli 15. listopadu 2015 v 15 hod. v sále kláštera na Dolní České

ve Znojmě. Přijede P.Pavel Lacina s několika svými farníky z Pozořic, kteří takovouto obnovu ve své farnosti prožili na jaře letošního roku a mohou tedy vydat nějaké svědectví. Další takovéto přípravné setkání by mělo být v neděli 13.12. 2015 v P. Petrem Benešem a jeho farníky z Brna - Židenic, kde se také obnova konala. Vlastní obnova by spočívala v deseti setkáních jeden krát za týden večer v délce asi jeden a půl hodiny. Začátek by byl po Novém roce 2016, příhodný den je věcí domluvy. Na přípravné setkání zveme kohokoliv, i když nemá zatím v úmyslu se přihlásit. Stejně tak kdo se už závazně přihlásí, může v průběhu semináře kdykoliv odejít. Při-

hlášení do vánoc bude důležité, abychom zavčas znali alespoň přibližný počet účastníků a podle toho zajistili patřičný počet vedoucích skupinek. Vedoucí skupinek budou tvořit hlavně ti, co už podobný kurz absolvovali.

Už teď je nesmírně důležité celé dílo podpořit modlitbou! O to prosíme všechny – i vás, kteří se nepřihlásíte. Ať kurz není dílem lidským, ale Božím!

Přihlásit do semináře obnovy se může každý pokřtěný, který se podle své křesťanské víry snaží také žít. Jste srdečně zváni!

o. Jindřich

JUBILEUM 800 LET ŘÁDU KAZATELŮ

Od 7. listopadu tohoto roku do 21. ledna 2017 bude dominikánská rodina na celém světě prožívat jubileum – 800 let od potvrzení Řádu kazatelů papežem Honoriem III. v r. 1216. V naší české provincii jsme oslavu těchto „kulatin“ Řádu zahájili s malým předstihem – mši svatou celebrou o. kardinálem Dominikem Dukou OP už 11. října při příležitosti setkání české dominikánské rodiny v konventu sv. Jiljí v Praze. Litanie ke svatým našeho Řádu, které přitom doprovázely slavnostní průvod do kostela, nám připomenuly, že toto jubileum má být pro všechny Kazatele rokem vděčnosti Bohu za dar tohoto povolání v církvi, příležitostí znovu se dotknout kořenů a obnovit svoje úplné odevzdání se našemu charismatu. V průběhu 800 let své historie zažíval Řád chvíle slavné i méně

slavné, ale jeho poslání jít a kázat pro spásu duší zůstává stále stejně aktuální. I zde ve Znojmě, kde nyní dominikánskou rodinu zastupuje sdružení terciářů a naše komunita mnišek, bude pro nás tento rok rokem vděčnosti, věrnosti a obnovy. K charakteru života nás mnišek patří vždy i jeho skrytost, a podstata jubilea se jistě nemůže vyčerpat jen množstvím akcí, ale přesto chceme tuto velkou událost prožívat spolu s našimi farnostmi, se všemi přáteli a dobrodinci našeho kláštera, ve spojení nejen duchovním.

V našem klášteře vstoupíme do jubilea Řádu 7. listopadu slavením ranní mše svaté v 8 h v kostele Nalezenní sv. Kříže. Naše pozvání strávit s námi tento den přijal o. pro-

vinciál Benedikt Mohelník OP. Srdečně zveme naše terciáře a všechny, kdo se budete chtít připojit k této naší malé slavnosti.

Mniškám Řádu kazatelů připadl krásný úkol – podporovat průběh jubilejního roku modlitbou, a to modlitbou dominikánům vlastní, modlitbou růžence. „Putující růženec“, který bude postupně procházet kláštery našich mnišek na celém světě, „dorazí“ do Znojma ve dnech 4. a 5. července 2016. V tyto dny zvláště toužíme k této naší modlitbě pozvat i vás všechny, kteří jste nám zde ve Znojmě nablízku, a proto budete k tomuto společenství růžence konkrétně a srdečně pozváni. Ve stejné době by měla náš klášter navštívit rovněž putovní výstava, která vás seznámí s historií vzniku Řádu a s

podstatnými prvky dominikánského charismatu.

V listu, kterým se otec magistr obrací na náš Řád při vstupu do tohoto velkého jubilea Kazatelů, upozorňuje na jeho šťastnou shodu s jubileem Božího milosrdenství, které právě na rok 2016 vyhlásil Sv. Otec František. Kazatelé vzkříšeného Ježíše Krista jsou uprostřed církve kazateli milosti, kazateli milosrdenství. V tomto roce pro nás dvojnásob milostivém vám chceme vyprošovat, abyste skrze rozjímání Božího slova, modlitbu růžence a slavení svátosti smíření vstupovali stále hlouběji do tajemství Boží milosrdné lásky.

Vaše sestry dominikánky

PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY

Poradna pro ženy a dívky je provozována organizací Centrum naděje a pomoci, (CENAP), kde je nabízeno sociální poradenství postavené na křesťanských hodnotách.

Pracovnice poradny pro ženy a dívky nabízí klientkám a jejich partnerům profesionální a lidský přístup, pro kterou je poradna oblíbená a vyhledávaná. Poradna nabízí klientům široký záběr v řešení různých potíží. Častými tématy jsou problémy ve vztazích partnerských i mezigeneračních, dále řešení problematiky antikoncepce i nečekaného těhotenství a zvládání vyčerpání matek při péči o děti a domácnost. Pracovnice poradny podporují rodiče k přijetí všech počatých dětí, a proto také nabízí podporu nejen v průběhu těhotenství.

Samozřejmě pracovnice se věnují problematice nároků dávek ze státního sociálního systému. Poradkyně řeší i problematiku domácího násilí a problematiku závislostí, které se nevyhýbají ani křesťanským rodinám.

Důležitou součástí poradny je zvládnutí smutku u párů, kterým se nedaří otěhotnět. Manželé, kteří touží po miminku, jsou často ve velkém stresu a vlastního sebeobviňování, až se jim výsledně nedaří žít spokojený manželský život. Proto je zde pro ně nabízená psychosociální podpora.

Výjimečností této poradny je, že nabízí pomoc ženám po potratu a to umělém a i spontánním. Ženy, které mají za sebou tuto smutnou skutečnost, se často ve společnosti setkávají s nepocho-

pením a odmítnutím. V této poradně je zde naopak nabízená pomoc a přijetí.

Pokud bychom měli shrnout, co poradna poskytuje, tak především podporuje rodičovské kompetence svých klientů, posiluje práva žen v úctě ke křesťanským hodnotám a jejich sebe-přijetí v každodenním životě.

Co ještě za zmínku stojí, je komplexní přístup pracovníků ke klientům. Což znamená, že poradkyně vnímají všechny klientovi složky osobnosti. Věnují se jak sociálním potřebám klientů, ale i jejich biologickým, psychickým a spirituálním potřebám.

Je možné, že znáte čínskou povídku o dvou vesnicích, jejichž obyvatelé zažívají hlad a do každé z nich vejde jiný rybář. Po žádosti vesničanů o nasycení, oba rybáři se rozhodnou vesničanům pomoci. Každý ale jiným způsobem. První rybář každý den vesničanům vyloví ryby a tak žijí obyvatelé vesnice mnoho let v sytosti. Druhý rybář své vesničany naučí rybařit a vesničané každé ráno si nachytají ryby sami. I když je to cesta náročnější, vesničané výsledně jsou také sytí. Jednoho dne oba rybáři zemřou. A co se stane? Výsledek je Vám

jistě znám. První vesnice opět zažívá hlad a bídu. Druhá žije v hojnosti a spokojenosti. Proto poradenství je směřováno tak, aby klienti po konzultacích byli schopni vést smysluplný život bez podpory poradny.

Sociální poradenství je pro klienty nabízeno bezplatně. Aby organizace Centrum naděje a pomoci (CENAP) mohla klientům pomoci komplexně, nedílnou součástí praxe je též nabídka využití dalších programů a poradenství, které je již nad rámec sociálního poradenství.

I když poradna sídlí v Brně na Vodní 13, není omezena jen pro obyvatele Brna. Pro možnost e-mailového (cenap@cenap.cz) a telefonického (543 254 891) spojení a dobré dostupnosti z vlakového a autobusového nádraží je zde pro všechny.

Pokud vnímáte, že by služby poradny mohly pomoci Vám nebo Vaším blízkým, ráda bych Vás povzbudila v kontaktování poradny.

*Bc. Milada Lázníčková
DiSwww.cenap.cz*

Byl pozván a dostavil se...

Na Kraví hoře se dne 11.10.2015 konala již tradiční farní drakiáda. Účast byla hojná, a jelikož byl letos pozván i vítr, mohli jsme vidět ve vzduchu přehlídku různě barevných, třeba i doma vyrobených „letounů“. Nechyběl ani letos „letoun“ největší, otec Marián z Louky, který svým paraglidovým uměním obohatil program o své kousky a

shodil z výšin méďu parašutistu, plného dárečků pro děti. Všichni jsme měli co dělat, aby se nám otec Marián nezamotal mezi šňůry draků. Někteří draci totiž létali opravdu vysoko a otec Marián opravdu nízko. Překvapením letošní dračíády bylo vypouštění balonků, na které jsme navázali přání a pustili do nebe. Mnozí testovali, co helium dokáže i na svých hlasívkách. Nedařilo-li se s drakem, pomohly právě heliem napuštěné balonky. Bylo opravdu veselo. Ve spolupráci s přírodou probíhal akční úkol, tentokrát na téma poznávání listů

stromů a keřů. Děti trhaly listy různých stromů a pomocí nápovědy určovaly jejich název. Posilnění štrůdlem a pohánění zimou lezoucí pod bundy jsme úkol za chvíli splnili a odměna byla sladká. Děti měly také možnost si nechat namalovat na obličej, co si jen vymyslely. Všechno dění doprovodilo svými zpěvy spolčo, které dorazilo také se svým original hand made drakem, který jako jediný na dračíádě zůstal a jestli nespádl, létá tam dodnes. Díky všem zúčastněným, silnému větru a navzdory chladnému počasí jsme si užili opravdu fajn odpoledne.

S díkem organizátoři

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

U sv. Mikuláše

Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

U sv. Kříže

Od pondělí do soboty v 7 h u **Mnišek dominikánek** je **mše svatá** s možností účasti věřících.

Každou neděli při mši sv. v 10 h u sv. Kříže **program pro malé děti** ve zpovědní kapli.

Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

Každý pátek v 17 h **mše sv.**

U sv. Václava

Každé pondělí v 18 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

Každou středu v 18. h v kapli na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

Každý druhý pátek (jednou za 14 dní) v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

U sv. Hippolyta

Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv.

Pensionu na Vančurově ul.

Každou sobotu v 9 h ve společenské místnosti mše sv.

V Nové nemocnici

Každou sobotu v 14.30 h mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny

novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

V novém domě U lesíka

Každou sudou středu v 13.30 h mše sv.

PŘIPRAVUJE SE

- 1. 11. slavnost **Všech svatých** – mše sv. jako v neděli; na znojmském hřbitově v obřadní síni v 14,30 h růženec, v 15 h mše sv.; po mši sv. pobožnost na hřbitově; na hřbitově na Hradišti v 15 h dušičková pobožnost.

- 2. 11. **Památka zemřelých** – mše sv. v 8 h u sv. Jana Kř. a v 18 h u sv. Kříže; v Louce mše sv. v 18 h; před tím v 17 h budou společné modlitby za zemřelé na louckém hřbitově.

- 3. – 8. 11. **oktáva modliteb za zemřelé** – každý den po 8. mši sv.; pobožnost v kryptě kostela sv. Jana Kř.

- 5. 11. v 9 h fara u sv. Kříže **setkání seniorů KLAS** – téma setkání „Bydlení a domov“.

- 5. 11. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

- 6. 11. **první pátek** – od 15 h u sv. Kříže **adorace a sv. zpověď**; v 17 h mše sv. a adorace se zpěvy z Taize.

- 7. 11. v 8 h v kostele sv. Kříže mše sv. na připomínku **800 let od potvrzení Řádu kazatelů** papežem Honoriem III. U sv. Jana Kř. mše sv. nebude.

- 7. 11. **první sobota** – v 17 h v Hl. Mašůvkách **měsíční pouť**; celebruje o. L. Řihák - novokněz; autobus ze Znojma v 16 h.

- 8. 11. v 10 h poutní mše sv. ke cti sv. Martina. V Hnanicích, Havraníkách ani Konicích mše sv. nebudou, všichni jsou zváni do Šatova.

- 8. 11. v 15 h v Popicích **měsíční modlitba za víru** v příhraničí (místo 15. 11.)

- 11. 11. **svátek sv. Martina**, v 8 a v 18 h mše sv. v kapli sv.; Martina - dolní části Svatováclavské kaple; večer požehnání vína, svatomartinský přípitek (jinde ten den mše sv. nebude).

- 13. 11. v 17 h u sv. Kříže **mše sv. Pro děti**.

- 14. 11. v 15 h u sv. Hippolyta žehnání svatomartinského vína.

- 15. 11. v 10.30 h v kostele sv. Hippolyta mše sv. ke cti sv. Anežky České.

- 15. 11. v 16 h **představení Semináře obnovy** v Duchu svatém v sále dominik. kláštera – P. Lacina z Pozořic.

- 17. 11. **svátek sv. Alžběty**, mše sv. v 8 a v 18 h v kostele sv. Alžběty (jinde ten den mše sv. nebude).

- 17. 11. v 10 h v Louce tradiční **mše sv. za politické vězně** a oběti totalitního režimu.

- 19. 11. v 9 h fara u sv. Kříže, **setkání seniorů KLAS** – téma setkání „Pranostiky“

- 28. 11. v 17 h v Louce **první adventní koncert** a zároveň bude zahájena tradiční výstava betlémů.

- 29. 11. 1. adventní neděle – **svěcení adventních věnců**; v 16,30 h **zahájení Znojmského Adventu** na náměstí.

Roráty pro děti ráno v 7 h každou adventní sobotu – 5.12, 12.12. a 19.12. v kapli sester dominikánek, začínají průvodem s lampičkami v křížové chodbě.

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC

V době adventní i vánoční 29. 11. 2015 – 10. 1. 2016 se v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce koná výstava betlémů a vánočních pohlednic. Uvidíte betlémy slaměné, papírové, keramické, skleněné, dřevěné, perníkové, puzzlové, miniaturní, vyřezávané a další. Výstava je přístupná v těchto dnech:

soboty: 14 – 16.30 h; **neděle a svátky:** 9.30 – 11.30 h a 14 – 16.30 h;

24. 12. a 31. 12.; 14 – 16 h;

28. 12. až 30. 12.; 14 – 16.30 h;

Mimo pravidelnou otvírací dobu je prohlídka možná po dohodě s p. Antonínem Valenou (tel. 732 838 875). Kdo by měl zájem vystavovat betlémy, kontaktujte také p. Valenu.

FARNÍ RADA

V římskokatolické farnosti u kostela sv. Mikuláše ve Znojmě z voleb, konaných 11. 10. 2015, vzešla tato farní rada:

Mons. Jindřich Bartoš, P. Martin Hönig, PhDr. Willi Türk;

Petr Badošek, MUDr. Svatava Bajková, Drahomíra Havlíková, PhDr. Jiří Kacel, MgA. Pavel Mašek ml., Pavel Mašek st., Mgr. Marcela Muzikářová, Bc. Miroslav Navrkal, Ing. Zdeňka Strachotová, Eva Stulhoferová, Hedvika Šplíchalová a Bc. Pavel Vlček.

POSLEDNÍ KROKY

(Josef V. Tománek)

Nesmrtelnou duši dals mi, Bože svatý,
Jednou řekneš ke mně: „Tak pojď, už je čas!“

- Do rakve mi dejte jak sníh bílé šaty,
modrou košili, pod hlavu dětský vlas.

Hnědou vázanku a obrázek mé matky,
která zbožně žila jako světice,
snášela hněv lidí, všechny nedostatky,
bližním dala vždy ze svého krajíce.

Otce modlitební knížku ošumělou,
časem obrostlou, již smutek zulíbal,
choval jsem ji v srdci jako lásku vřelou,

s ní jsem bojoval a s ní odcházel v dál.

Na rakev mi dejte kříž a z příže lněné
trojbarevnou vlajku s bílým českým lvem,
pak než hrobník nade mnou hrob rychle
sklene,
zazpívejte hymnu, po ní Rekviem.

Pak mě nechte v míru spát až do Vzkříšení,
zazní pozoun nebem, sejdeme se zas,
kéž nám Poslední Soud příliš těžký není,
kéž nám bránu otevře do věčných krás!

(New York, 20. května 1973)

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.

Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 7.- Kč.

Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
